

**HÍVOM A CSALÁDOKAT
a BIBLIA ÉVÉBEN
2008 májusában**

Kedves családok és házaspárok, kedves családokat szerető szerzetes- és paptestvérek, kedves mindnyájan, akik a család és az élet mellett álltok!

Május: Az élet ajándék, az új élet érkezése öröm. Az „anyának érzem magam” madáchi sorok örömet és reményt kifejező szavait ma mégis sokszor fenyegetettséggé éljük meg.

Ebben a hónapban beszéljünk a következő bibliai helyekről: **Jn 16, 16-23, Ter 2,18-23**

Májusi mottóink és szentírási szakaszaink sokrétű üzenetet és különleges aktualitást hordoznak. Szerinte Európában tombol az életellenesség: a felnőtt gyermek bepereli az orvost, de akár az édesanyát is, amiért neki a világra kellett jönnie; a szomszédos Ausztria Legfelsőbb Bíróságánál kártérítést ítélték meg egy fogyatékosan megszületettnek, mert megszülethetett. A sajtó hangos a vitától, lehet-e a gyermek káresemény. Szerencsére hazánk Legfelsőbb Bírósága még ellenáll e jövőt romboló áramlatoknak. Babráljuk az életet. Angliában megjelent az első ember-állat klón, az életellenes demagógiák pedig lecsapódnak a hétköznapi szintjére: van ország, ahol a nőknek 20%-a már nyíltan kijelenti, hogy egyáltalán nem akar gyermeket.

Hívom a családokat a Szűzanya hónapjában az élet, az édesanyák, a nők tiszteletére. Jézus édesanyjában egyszerre tiszteljük a szüzet és az édesanyát, a tisztaságot és a termékenységet. A szüzesség és az anyaság egyaránt az elmélyült kapcsolatok állapota. XVI. Benedek pápa szerint a tisztaság intenzív kapcsolatot jelent. Mondjunk köszönetet ebben a hónapban különösen is az élet ajándékáért, az édesanyák áldozatos életéért, az édesapákért, az orvosokért és szerzetesekért, pedagógusokért, és még sorolhatnánk, mindenkiért, akik sokat tesznek az életért.

Hol és hogyan találkozta környezetében életellenességgel? Hogyan válik korunk látszólagos nő-kultusza mögött a nő használati tárggyá, a „használd és dobd el” szemlélet áldozatává?

Minden a természetfeletti valóságot elismerő kultúrában, legyen az többistenhívő, bálványimádó, vagy egy Istenben hívő, az életet ajándéknak tekintik. Még a csupán a természeti valóságot elfogadó, materialista világnézet is elismeri, hogy az emberi élet minőségileg különbözik minden más lélettől. A növényben van növekedés, szaporodás, érzékenység; az állatban ehhez járul az ösztönös ismeret és reakcióképesség, az emberre azonban jellemző a szellemi tevékenység és a személyesség. Az ember fölfogja mind a kozmoszt, mind a történelmet. Szellemével és szabad akaratával élete magára a létre és a szellemi értékekre irányul. A teremtéstörténet a maga jelképes nyelvén ezt az igazságot fogalmazza meg, amikor leírja, hogy az ember megismerve és elnevezve az élő világot nem talált magához illő társat. Csak egy másik ember lehet méltó hozzá, aki hozzá hasonlóan test, szellem és lélek egysége, aki személy. Amikor pedig megérti, hogy a másik által lesz teljes a saját élete, felujjong: „Ez végre csont az én csontomból, és hús az én húsemból!” (Ter 2,23)

Ezek a szavak azt jelentik, hogy a két nem ontológiailag összetartozik, nem lehet kiragadottan csak nőről beszélni a férfi nélkül. A két nem feltételezi, kiegészíti, és kölcsönösen támogatja egymást. Az ember lényegéhez tartozik a társára való nyitottság. Hogy a nő a férfitől származik, abból azt is kiolvashatjuk, hogy a férfi a kezdet karakterisztikáját hordozza a nő pedig a beteljesedését. Ez a különbözőség szükséges az egységhez, e nélkül nem jöhetne létre a nemek közötti találkozás.

Milyen az a család, ahol mintaszerű a nemi szerepek elfogadása, ahol jól működik a férfi és női együttműködés?

Az emberi élet megjelenése, a gyermek érkezése öröm. Örülnek a szülők, a rokonok és jóbarátok. Vagy talán mégse? Nem jelent-e az újszülött újabb nehézségeket a meglévők mellé, értelmetlen terhet, gondot, sokszor megoldhatatlan feladatokat? Ki tudja mi vár rá, milyen, talán megoldhatatlan feladatok elé állítja a szülőket? Öröm ez? A beláthatatlan jövőtől való félelem aggasztotta a tanítványokat is, „Mi az, amit mond: »egy kis idő«? Nem értjük, mit beszél!” A gyermek teret, időt foglal és pénzbe kerül, mindegyikből kevés van. Gazdasági válsággal küszködik a társadalom, hiányzik a kiszámítható biztonság, az élet vállalása sokakat megriaszt, bizonytalanná tesz. Jézus életközelségéről tesz tanúságot, amikor a szülő nő örömeéről és fájdalomáról szól. Sokan a húsvéti misztérium képét látják ebben a Jézusi képben: a fájdalomból élet születik. Bátorítás ez a kép. Merjünk kockáztatni, küzdelmeket vállalni az életért. Minden születésben megújul a Húsvét titka: a szülés fájdalmában felragyog az élet öröme.

Idézzetek fel olyan eseteket, amikor ti, vagy valaki a környezetetekben megtorpant a váratlanul jelentkező élet híréből, aztán szomorúsága mégis öröme változott.

Ahol az emberi életet óvják, becsülik és szolgálják, ahol tisztelik az ötödik parancsolatot, ahol törekednek az élet elajándékozásának elveire épülő erkölcsiségre, ott teret nyer az élet kultúrája. II. János Pál pápa sokszor figyelmeztetett: valamennyien felelősek vagyunk az élet kultúrájának terjedéséért, azért, hogy, földünkön ez a kultúra váljék uralkodóvá. Ehhez az szükséges, hogy a családok és a házaspárok áldásként fogadják a gyermeket, a társadalom pedig tegyen meg mindent, hogy a gyermekvállalás ne teher, hanem öröm lehessen. Vannak ebbe az irányba mutató pozitív jelek, pl. az élet- és magzatvédő mozgalmak aktivitása, az életsegítő központok létrejötte, a bioetikának és a gyógyítás tudományának fejlődése, a halálbüntetés- és háborúellenesség, az életminőség és az ökológia iránt megnövekedett figyelem. Ugyanakkor a halál kultúrája folyamatos programokkal és „tudományos” módszerekkel támadja az életet és az élethez való jogot. Korunkban törvényes kereteket alkotnak az életellenes magatartásformáknak (pl. az abortusz, az eutanázia, sőt gyermek-eutanázia törvénybe iktatása). Az élet elleni döntéseknek kedvez az egyén és a közösség gazdasági kilátástalansága, a jövőtől való félelem, a magány, a súlyos szenvedések. A halál kultúrájának gyökere, hogy azokban, akik Isten létezéséről nem akarnak tudomást venni, megfogyatkozott az ember és az élet tisztelete, hogy a társadalom elmerül az anyagi javakban és elveszíti a természetfölötti iránti érzéket.

Milyen életvédő kezdeményezéseket ismertek? Mikor és hogyan tudtatok ti magatok tenni az életért, pl. bátorítani egy gyermeket váró édesanyát?

LEGYÜNK SZAVUNKKAL, TETTEINKEL EGÉSZ LÉNYÜNKKEL AZ ÉLET EVANGÉLIUMÁNAK KÖVETKEZETES HIRDETŐIVÉ!”

HÍVOM A CSALÁDOKAT, az Új Ember Kiadó, a Szent Jeromos Katolikus Bibliatársulat és a MAKACS közös szentírásolvasó pontszerző játékára. Az áprilisi kérdés:

Ki volt az, aki Jézusra mutatott ezzel a felszólítással: „Tegyetek meg mindent, amit mond!”?

A kérdésre adott válasz 20 pontot ér, ha tartalmazza a helyes neveket és a pontos szentírási helyeket. Részleges válasz, pl. két névből csak az egyik – felezi a pontszámot, a szentírási helyek hiánya öt pont levonását vonja maga után. A válaszokat a Bibliatársulat értékeli, és az esztendő végén a legmagasabb pontszámot elérő válaszadó egy Veretes Bibliát (nagy méretű, díszes, aranyozott verettel), a második helyezett egy Családi Bibliát (nagy méretű, díszes), a harmadik helyezett pedig egy Konkordanciát kap. A válaszokat "Szentírás Éve" jellegével az Új Ember kiadó címére küldjék: 1053-Budapest, Kossuth Lajos utca 1. vagy e-mailben a biblia@ujember.hu címre. Beadási határidő: május 22.

Bíró László
a MKPK családreferens Püspöke
a Magyar Katolikus Családegylet elnöke